

N:o 207.

Af herr **A. V. Ljungman**, *angående ändring af 47 § i Kongl. förordningen om landsting den 21 mars 1862.*

Vid behandlingen inom Riksdagen under år 1860 utaf Kongl. Maj:ts förslag till den 1862 utfärdade landstingsförordningen blef den 47 § föremål för större meningsskiljaktigheter än kanske någon annan paragraf i samma förordning. Svenska Riksdagens dåvarande fördelning å fyra skilda stånd med i flera hänseenden stridiga intressen medförde emellertid, att en lösning, som kan tillfredsställa äfven nutidens mer utvecklade förhållanden, icke vans, utan gjordes skilnaden mellan stad och landsbygd i lagbudet större, än den i verkligheten är, på samma gång affattningen ej så tydligt, som önskligt är, angifver, att vid uttaxeringen af »bidrag till företag» hänsyn må tagas till graden af den nytta, landstingsområdets skilda kommuner hvar för sig kunna hafva af företagets utförande. Som lagbudet i fråga nu är affattadt, kan, för att meddela ett par tänkbara fall, inom Kalmar län väl staden Borgholm men icke det öfriga Öland befrias från deltagande i af vederbörande landsting beslutadt bidrag till för exempel jernvägsbyggnad å länets fastland, och inom Göteborgs och Bohuslän väl staden Marstrand men icke den vida längre bort från fastlandet belägna fiskarekommunen Kärringön befrias från deltagande i dylikt bidrag, äfven om visas kunde, att företagets utförande skulle lända de nämnda orterna till verklig *skada* i stället för till gagn.

Då emellertid denna uppenbara oegentlighet kan afhjelpas genom en ringa ändring af lagbudet i fråga, får jag alltså hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att sista stycket i 47 § af förordningen om landsting den 21 mars 1862 skall erhålla följande lydelse:

Då fråga om grunden för afgifters uttaxering uppkommer, skall denna fråga först afgöras. Framställes inom landsting påstående, att företag, hvarom förslag blifvit väckt, är af den beskaffenhet, att endast *vissa kommuner* af företaget kunna hafva hufvudsaklig nytta och att förty *de öfriga kommunerna* må från bidrag till det företaget befrias eller med sådant bidrag i jämförelsevis mindre mån betungas, då skall jemväl öfver sådan framställning beslutas, innan hufvudfrågan till afgörande företages.

Stockholm den 28 januari 1896.

Axel Vilh. Ljungman.